

Waar blijft de tijd?

Ineens moest ik er aan denken, toen ik op de dag voor zondag door Muiden liep. Mijn gedachten gingen terug naar eind jaren negentienveertig, toen de Gooische Moordenaar nog door Muiden reed. De toenmalige inwoners van Muiden waren op hun hoede. Zij moesten het toen doen zonder buurt-app. Er was geen wijkagent in de buurt te bekennen (tussen haakjes: heden ten dage zie ik hem ook bijna nooit) en toch moesten ze uitkijken voor de Gooische Moordenaar. Vergeleken met de gebeurtenissen in Parijs en Brussel stelde het niet zo veel voor, maar toch! Voordat ze overstaken keken ze wel twee tot drie keer om zich heen.

Er is toch een hoop veranderd. Men moest opletten als er een paard met wagen uit de Singelstraat kwam. Men haalde de neus op als die wagen mest vervoerde. Tegenwoordig halen de mensen de neus op als ze iemand tegen komen, die ze niet mogen. Vroeger waren er niet zoveel lege winkels in het centrum zoals nu het geval is. De panden van de huisarts annex apotheek, de voormalige Spar, het kantoorgebouw iets verder op, de Rabobank en het Chinese restaurant Kam Shan. Het was heerlijk om daar te eten, te kaarten en het hoogtepunt was het vuurwerk tijdens Oud en Nieuw. Herinneringen, die bij mij naar boven kwamen toen ik al slenterend via de Weesperstraat richting de Knalwijk. eh, ik bedoel de Klapwijk liep.
FvW.

Herinneringen sla ik altijd op mijn keiharde schijf op!
--

